

Nr.
van het arrest

Nr. 22613341
van het repertorium

Nr. 746 P 2005
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

wonende te

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van

tegen

1.
havenarbeider
geboren
wonende te
Belg

beklaagde

2.

zonder beroep
geboren
wonende te
Belgische

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben
uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te
hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de
uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de
misdad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet
had kunnen worden gepleegd;

van 13 juni 2003 tot 27 mei 2004,

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de
gemeentelijke bouw- en woningverordening,
goedgekeurd door de gemeenteraad van op
11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister
van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke
Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS
21.05.1986), strafbaar gesteld overeenkomstig de
artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart
1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordering en van de stedenbouw (de artikelen 60,
66, 68, 69 en 72 van het decreet betreffende de
ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober
1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de
artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999),

als eigenaar

van het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als
met een globale oppervlakte van 100 m²
eigendomakte verleden op 23.06.1976,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard vanaf 29 oktober 2001 tot 27 mei 2004, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , d.d. 29/09/2004 boek/deel/nr.

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van
aankoop ontvangen op 23.6.76 door notaris
te

* * *

en inzake

COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN

met zetel op het stadhuis aan
, handelend als stedenbouwkundige
overheid

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de
balie van

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 2 juni 2005 door beklaagden tegen alle
beschikkingen

- op 3 juni 2005 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 23 mei 2005 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

Geeft akte aan het College van Burgemeester en Schepenen van _____, van haar vrijwillige tussenkomst.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, ten voordele van beklaagde voor een termijn van drie jaar, vanaf heden.

Verplicht eerste en tweede beklaagde solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende 199,42 EUR en tot een vergoeding van 25 EUR.

Beveelt de volgende aanpassings- en herstelwerken aan het pand, gelegen aan _____, namelijk

Dak:

- de losliggende en verschoven elementen op het dak;
- de sterk verweerde elementen op het dak;
- de loszittende en rotte dakranden;
- de onafgewerkte roofing.

Dakgoten:

- de foutieve afvoer van het regenwater;
- de ontbrekende vereiste regenafvoerbuizen;
- de ernstige beschadiging en lekkages van de regenafvoerbuizen.

Schoorstenen:

- loszittende delen aan de buitendakse gemetste schoorstenen.

Vorgevel:

- het afbladderend schilderwerk;
- het afvallend pleisterwerk;
- het sterk verweerde gevelbekleding,
- de sterk verweerde gevelornamenten (stucwerk).

Zijgevels en zijgevels achterbouw:

- het volledig afgefallen pleisterwerk;
- de scheuren in de muur met vochtinsijpeling.

Achtergevel achterbouw:

- het afvallend pleisterwerk;
- de loszittende elementen;
- de scheuren met vochtinsijpeling.

Tuinhuis:

- de foutieve afvoer van water;
- de beplanting (onkruid) op het dak;
- de slecht afgewerkte aanhechting met aanpalende koepel;
- de volledig verweerde bepleistering.

Koepels:

- slecht afgewerkte aanhechting met aanpalende delen;
- foutieve afvoer van water.

Ramen en deuren:

- verweerde (rot/corrosie) kaders
- afbladderende verf aan de kaders.

En dit alles binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging en zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt tenuitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen de werkzaamheden zelf uit te voeren en de kosten te recuperen van de veroordeelde, indien geen gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstelwerkzaamheden.

Wijst de uitvoerbaarheid van huidig vonnis af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Verklaart de eis ontvankelijk en in navolgende mate gegrond:

Veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van DUIZENDACHTHONDERDTWEEËNZESTIG (1.862) EUR en VIERENVEERTIG (44) cent te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 27/05/2004 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Het meer- en anders gevorderde wordt afgewezen.

* * *

I. Procedure.

De burgerlijke partij wordt gehoord in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van .

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. loco mr. , beiden advocaat bij de balie van .

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beide beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van .

De hogere beroepen van de beide beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

De feiten van de tenlastelegging dienen gepreciseerd en geactualiseerd als volgt:

"Te

Meermaals op niet nader te bepalen data tussen 16.10.2003 en 28.05.2004, onder meer op 17.10.2003, 3.05.2004 en 27.05.2004, de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting zijnde van eenzelfde strafbaar opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 27.05.2004

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw-en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11.9.1984 en door de gemeenschapsminister van Binnenlandse aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26.3.1986 (BS. 21.05.1986) strafbaar gesteld zijnde tot en met 30.4.2000 overeenkomstig de artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en de artikelen 60, 66, 68, 69 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996, de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28.9.1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26.4.2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13.7.2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1.3.2002, artikelen 6 en 7 van het

decreet van 8.03.2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4.06.2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21.11.2003,

als eigenaar van het onroerend goed gelegen te
 , gekadastréerd als
 met een globale oppervlakte van
 100 m²

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking".

Er kan geen aanleiding zijn om de misdrijfperiode uit te breiden naar een aanvangsdatum van 28 oktober 2001 zoals door het Openbaar Ministerie aangegeven in diens precisering zoals aan het dossier gevoegd bij kantschrift van 15 november 2005 nu dergelijke uitbreiding een wijzing zou betekenen ten aanzien van de aanhangige feiten.

Ook de door het Openbaar Ministerie voorziene datum van 13 juni 2003 is niet aan te nemen nu deze steunt op een foutief gegeven in het strafdossier zijnde de datum van het technisch rapport dat evenwel dateert van 29 oktober 2001 en niet van 13 juni 2003 zoals verkeerdelijk vermeld in het proces-verbaal van 17 oktober 2003 (stuk 16) en welke datum de verbalisant zelf achteraf corrigeerde in het proces-verbaal van 25 november 2005.

Het Hof stelt vast dat partijen zich op voormelde precisering en actualisering hebben kunnen verdedigen en dat de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, hierdoor niet werden gewijzigd.

II. Motivering ten gronde.

Op strafrechtelijk gebied.

De schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd is bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt.

De in hoofde van de beide beklaagden aangehouden en bewezen feiten zijn de opeenvolgende en

voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden.

Omwille van de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van de beide beklaagden en met het oog op het bevorderen van hun reclassering, achtte de eerste rechter het terecht aangewezen om met betrekking tot de feiten zoals thans gepreciseerd en geactualiseerd aan ieder van de beide beklaagden, die daartoe in de wettelijke voorwaarden verkeren, het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van drie jaar; het past dit te bevestigen.

De herstellvordering.

Het Hof verleent akte aan de eiser tot herstel van diens verklaring dat niet meer aangedrongen wordt op de destijds gestelde herstellvordering; het Hof neemt aan dat die vordering dan ook zonder voorwerp geworden is.

Op burgerrechtelijk gebied.

De burgerlijke partij verkreeg van de eerste rechter een schadevergoeding van 1.862,44 euro en zij vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis; volgens de stukken gaat het daarbij om een vergoeding voor beweerd gemaakte kosten aan de zijgevel.

Naar eigen bewering van de burgerlijke partij heeft zij die kosten gedaan in april/mei 2002 - zie de foto's daarvan stuk 35 voor- en achterzijde) doch enige rekening wordt niet voorgelegd; verder stelt de burgerlijke partij dat het gaat om eenzijdig door haar besliste en uitgegeven kosten met het oog op verdere schadebeperking; in die omstandigheden is geen causaal verband aangetoond tussen die beweerde uitgaven en de strafrechtelijke feiten te dezen aan de orde en die van méér dan een jaar later dateren.

Die post kan dan ook niet toegekend worden zodat, nu tevens dient vastgesteld dat geen andere schadevergoeding gevorderd wordt, de burgerlijke partij van haar vordering dient afgewezen.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 54, 55, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 74 lid 1 en 82 gemeentelijke bouw- en woningverordening van 11.9.1984
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt de hogere beroepen;

Preciseert en actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina's 6-7);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Neemt aan dat de in hoofde van de beide beklaagden aangehouden en bewezen feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet zijn;

Verleent aan de beide beklaagden met betrekking tot de aangenomen en bewezen bevonden feiten het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling en dit voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Legt aan elk der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Zegt dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden;

Verklaart de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij niet gegrond;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Verwijst de beide beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 188,85 euro;

Verwijst de eiser tot herstel tot de kosten van zijn stelling in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 10,49 euro;

Legt de kosten van de burgerlijke vordering in beide aanleggen ten laste van de burgerlijke partij, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 10,88 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZES SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier